У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 32. СЕРЕДА, 18-го ЛЮТОГО 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 18, 1970 No. 32. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 17 лютого 1970

В АМЕРИЦІ

СЕНАТСЬКА ПРАВНИЧА КОМІСІЯ БІЛЬШІСТЮ 13-ох до 4-ох голосів схвалила затвердити номінацію на суддю Найвищого Суду ЗСА Гаролда Карсвелла. Сподіваються, що Сенат затвердить цю номінацію, хоч затвердження Комісією не дає певности, що повний Сенат голосуватиме в дусі Комісії. Правнича Комісія Сенату затвердила була номінацію судді Гейнсворта, а повний Сенат по гарячих дебатах її відкинув.

В ДІТРОЙТІ, ЦЕНТРІ АВТОМОБІЛЬНОЇ промисловости, збільшилося значно число безробітних, бо автомобільні фабрики зменшують продукцію авт внаслідок того, що економіка сповільнює темп свого збільшення. Перед бюрами, де виплачують запомогу безробітним, стоять довгі черги робітників. В половині січня число безробітних становило 84,000, це значить 4.9 відсотка всіх робітних сил. В січні 1961 р. число безробітних становило 166,000, або 11.6 відсотка робітних сил.

ДО ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ ЩЕ ДВА РОКИ і 8 місяців; але вже тепер калькулюють, хто з демократів чи з незалежних зможе змагатися за президентуру в листопаді в 1972-го року. Преса пише, що тим політиком може бути посадник Ню Йорку Джан Ліндзі, який в опитуваннях аґенції д-ра Джорджа Геллупа здобув поруч віцепрезидента Еґню найбільше голосів як популярний політик. Ліндзі був республіканцем, але він перевибраний на посадника Ню Йорку як незалежний ліберальний кандидат. Преса пише, що Ліндзі може кандидувати як незалежний або як демократ.

ТОВАРИСТВО АМЕРИКАНСЬКИХ ПРОДАВЦІВ Книжок подарувало Бібліотеці в Білому Домі 250 нових книжок. Ця бібліотека нараховує 2,600 книжок, але президент Ніксон не має часу читати книжки, бо так зайнятий державними справами, що на лектуру брак часу. Президент Джансон просив, щоб йому не присилали белетристичних творів. За часів президента Герберта Гувера було інакше, він хотів читати книжки, але тоді в Білому Домі ще не було бібліотеки.

ФЕДЕРАЛЬНА РЕЗЕРВОВА РАДА продовжує загострення в монетарній політиці, як це стверджують провідні банкіри цієї країни. Коли в найближчому часі не буде жадної полегші на грошовому ринку, то значить, коли не появиться там більше капіталів, і коли не будуть зменшені відсотки від позичок, то банки звернуться до Уряду президента Ніксона, представники якого недавно заявляли, що потрібна деяка полегша в монетарній політиці, щоб не допустити до поважнішої рецесії.

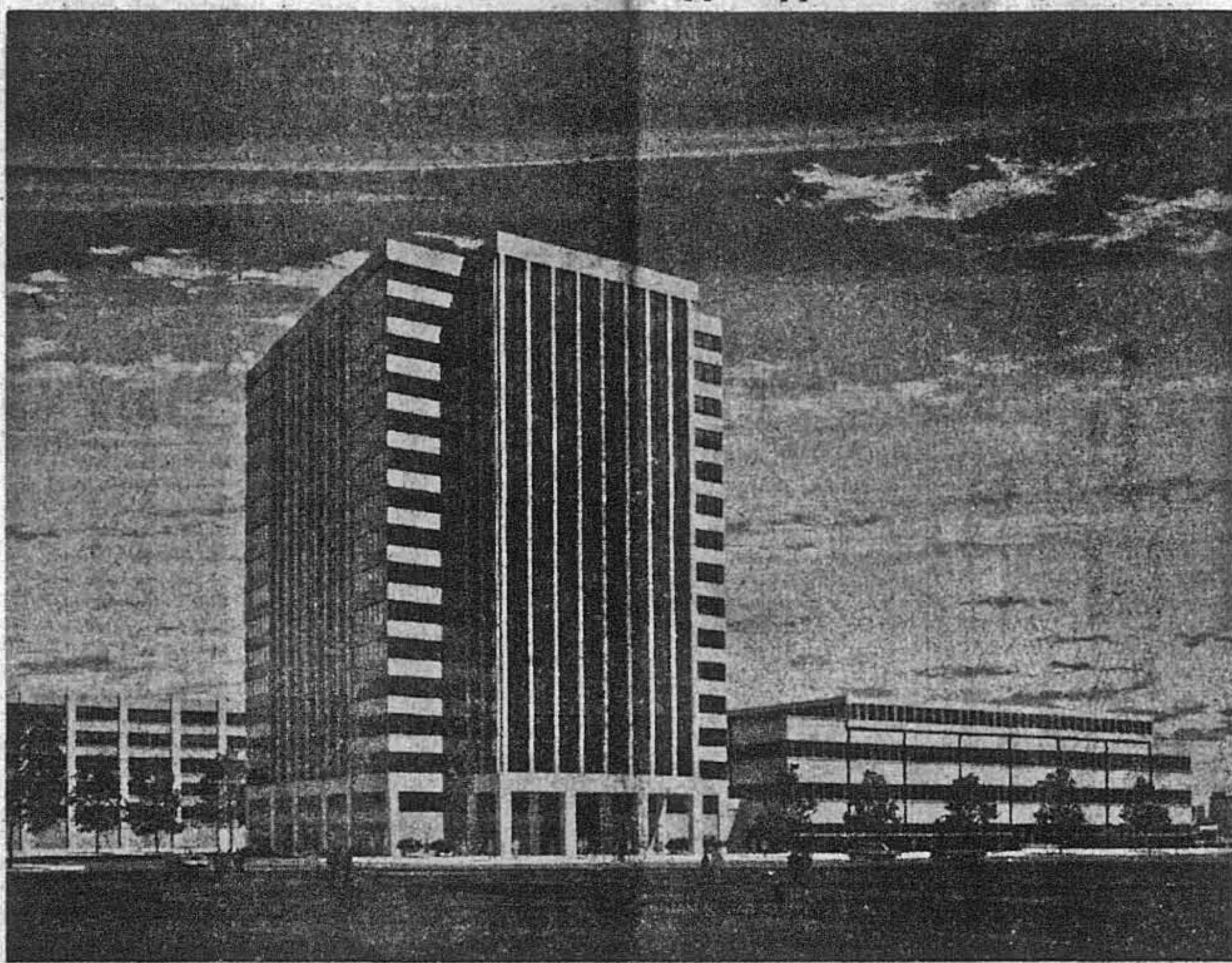
У СВІТІ

ПІДПІЛЬНА „ХРОНІКА ПОТОЧНИХ ПОДІЙ" В СССР повідомляє, що совєтські лікарі впорскують політичним в'язням, запроторениим до закладів для умово хворих, аміназін і сульфазін, які спричинюють глибоку депресію та різні недуги. Совєтські „слідчі" впорскують також арештованим наркотики, які мають спонукувати в'язнів до „каяття" і підписування підсуваних їм признань до всяких злочинів. Професор Д. Р. Люнтс, психіятр з т. зв. Сербського Інституту в Москві стверджує, що арештований є „психічно хворим" і тоді арештованого перевозять до шпиталів для умово хворих. 8 років перевів там Н. І. Самсонов за критику сталінських теорій, Віктор Фейнберґ перебуває там за затаврування інвазії до ЧССР, в мин. році заслано туди кол. генерала Петра Григоренка за його оборону депортованих кримських татар, заслано туди теж поетесу Наталю Горбачевську. Такі „політичні шпиталі" знаходяться в Дніпропетровську, Ленінґраді, Мєнську і Черняховску.

ПІВНІЧНО - КОРЕЙСЬКІ КОМУНІСТИ ТОРТУРУВАЛИ деяких пасажирів та членів залоги літака, що його схопили були 11 грудня мин. року. Під кінець минулого тижня вони звільнили 39 пасажирів, але все ще затримали у себе 12 пасажирів і членів залоги, заявивши, що затримані „не хочуть вертатися' до Південної Кореї. Звільнені рішуче заперечують цьому, дармащо між затриманими є, мабуть, два корейці, які стероризували були пільота і скерували літак до Північної Кореї. Один із звільнених є все ще психічно незрівноважений — внаслідку тортурування його комуністами.

ДО ГОЛЛЯНДІЇ ПРИБУВ ізраїльський міністер закордонних справ Абба Ебан з триденними відвідинами. Він поїде також до Бельгії, Люксембурґу й Західньої Німеччини, стараючись приєднати ті західні країни для Ізраїлю в його конфлікті проти арабів та перевірити можливості закупна нової зброї. Голляндський уряд поставив поліційні стійки біля всіх жидівських установ в Амстердамі та дав сильну персональну охорону ізраїльському міністрові проти можливих атак збоку арабських терористів.

За півтора року цей могутній хмародер УНСоюзу уже стоятиме над Гудсоном

Так виглядатиме Головна Канцелярія Української Заморської Твердині — Українського Народного Союзу, яка за півтора року вже стоятиме над Гудсоном в Джерзі Сіті, напроти єдиної в своєму роді панорами хмародерів долішнього Мангеттену. Нова будівля УНСоюзу, архітектурний проєкт якої видно на цій фотознімці та яку запроєктували архітекти інж. Юліян Ястремський й інж. Аполлінарій Осадца, матиме 15 поверхів та примішуватиме Головну Канцелярію УНС і видавництво „Свобода", включно з новою, модерною друкарнею, як також ряд бюр фінансових та індустріяльних установ, які вже тепер замовляють собі місце на довгореченцевий винайм. Два поверхи в новій будівлі УНСоюзу замовив собі вже Перший Національний Банк Джерзі, нову будівлю якого видно праворуч. Поздовжні вулиці Монтґомері і Ґрін, між якими стоятиме хмародер УНСоюзу, перебудовують тепер у широкі, засаджені деревами бульвари. В безпосередньому віддаленні від заплянованої будівлі УНСоюзу є зупинка підземної залізниці Ексчейндж Плейс. Хмародер УНСоюзу буде найбільшою українською будівлею в Новому Світі та — згідно з твердженням фахівців — одною з найкращих в метрополії

Палата Репрезентантів підтримує вето президента Ніксона

Вашинґтон. — Палатна Комісія Видатків підтримала президента Ніксона, який за допомогою вето старався зменшити фонди на шкільництво у федеральному бюджеті, бажаючи поборювати інфляцію. Згадана Комісія схвалила дати вільну руку Президентові при видаткуванні тих фондів, проти яких він поставив був вето. Проти більшости в Комісії голосували деякі демократичні її члени. Президент поставив був вето проти суми 19.7 більйона долярів, в якій були і видатки на шкільництво. Комісія зменшила суму 19.7 більйона до 19.3 більйона. Але Комісія схвалила такі додатки до цього законопроєкту, які напевно відкине Палатна Комісія Правил. Президент зменшуючи видатки на шкільництво, створює неприхильні настрої для Республіканської Партії, які можуть мати некорисний для неї вплив в цьогорічних конґресових виборах. Республіканські члени Конґресу, з повищих причин, можуть в цьому випадку голосувати проти урядових проєктів.

ЗСА не судитимуть, тільки видалили совєтського шпигуна

Сієтл. — Генеральний прокуратор Джан Мічелл проголосив в понеділок 16 ц. м., що він, у тісному порозумінні з Державним Департаментом, рішив звільнити арештованого 7-го лютого ц. р. у Сієтлі, стейт Вашинґтон, 37-річного совєтського громадянина, перекладача в совєтській місії при Об'єднаних Націях, Александра Тіхомірова, під умовою, що той виїде з ЗСА до СССР зараз наступного дня. Александер Тіхоміров був арештований після того, як один сержант повідомив американські власті, що Тіхоміров дав йому 200 дол. як завдаток за здобуття і передачу йому документів щодо американських оборонних споруд над Тихим океаном. Тіхомірова арештовано в моменті, як він перейняв від того сержанта нібито таємні військові документи. Його звільнили були за кавцією 75.000 дол і він виїхав був до своєї дружини й донечки, що живуть у Ню Йорку. Кавція буде повернена совєтській амбасаді після того, як Тіхоміров виїде з Америки. Генеральний прокуратор Мічелл виправдував звільнення Тіхомірова „найкращими інтересами закордонної політики З'єднаних Стейтів", вказавши на прецеденти, створені в останніх трьох роках Совєтами, які кількох арештованих в СССР американських громадян видалювали, замість в'язнити їх і судити. Правда, він признав, що тих американців большевики арештували були за малі провини радше формального характеру, неспівмірні до злочину шпигунства. Совєтська амбасада вживала заходів, щоб Тіхомірова трактовано, як дипломата з привілеєм недоторкальности, але американські власті відкинули ту вимогу, ствердивши, що його не було на листі таких дипломатів, тільки на листі службовиків.

Совєти різко таврують Ізраїль і обіцюють дальшу допомогу арабам

Москва. — Совєтський уряд проголосив через аґенцію ТАСС свою заяву, в якій різко таврує „варварські аґресивні дії Ізраїлю" та запевняє арабські держави, що даватиме їм дальшу допомогу, „щоб скріпити їх здатність зберегти свою безпеку й свої справедливі інтереси". Совєтська нота запевняє, що „політика Союзу націлена на встановлення миру на Близькому Сході" й щоб виключити війну з тамошнього обширу, але, мовляв, як довго Ізраїль нехтує чартером Об'єднаних Націй то продовжує свої аґресивні дії, Совєти допомагатимуть атакованим арабам. У тій заяві кидається теж закид на адресу ЗСА, не назвавши їх за іменем, за постачання Ізраїлеві офенсивної зброї. За найпершими коментарями — та совєтська заява вказує на те, що Совєти поставились прихильно до останніх заходів Єгипту, щоби дістати найновіший тип совєтських джетових бомбовиків „МІҐ 23". Про те, що Єгипет хотів би дістати такі совєтські літаки, згадав був єгипетський президент Ґамаль Абдель Нассер у своєму інтерв'ю з представником „Н. Й. Таймсу" Джеймсом Рестоном, що був оприлюднений в минулонедільному числі того щоденника. Ця остання заява совєтського Союзу знову поменшує шанси замирення, бо потверджує давнє становище Москви.

В СССР почали карати робітників за часте змінювання праці

Москва. — Внаслідку промови Леоніда Брєжнєва на тайному засіданні Центрального Комітету компартії СССР в грудні минулого року, в якій він таврував „послаблення робітничої дисципліни", і внаслідку заклику Центральної ради робітничих спілок, щоб карати ледащих робітників, почалось по всьому Совєтському Союзі обмежування свободи робітників зміняти варстат праці. У московській „Правді" появилась стаття першого секретаря клітини компартії в Ленінграді, де він повідомив, що надалі ленінградські робітники, які змінять свою працю більше, як двічі в році, зможуть дістати нову працю тільки через спеціяльну централю в Ленінграді, при чому приділюватимуть їх на гірші роботи із зменшеною заробітньою платнею. В останніх роках часте змінювання праці робітниками у пошукуванні кращих умовин і вищої платні — стало загальним явищем. А тому, що внаслідку розросту совєтського промислу відчувається брак робітників, особливо фахових та досвідчених, то така мандрівка робітників з місця на місце відбилось на продукції —на що власне жалівся Брежнєв. Водночас почали боротьбу проти пияцтва, як одної з головних причин занедбування робітників в праці. У Москві обмежили час продажу горілок від 11 год. перед пол. до 8 вечером, — раніше продавали її до 11 год. ночі. Підвищено теж ціни на алькоголь у ресторанах.

Асистент секретаря скарбу про контролю бюджетової надвишки

Вашинґтон. — Асистент секретаря скарбу в економічних справах Моррей Л. Вейденбавм, промовляючи на Крайовій Рільничій Конференції, заявив, що треба контролювати надвишку в федеральному бюджеті, бо коли б вона була завелика, то це могло б мати дефляційні наслідки. Асистент секретаря скарбу вважає, що треба надвишки в бюджеті у висоті 1.3 більйона долярів, бо це потрібне до поборювання інфляції, але завелика надвишка у федеральному бюджеті може спричинити інфляцію. Вейденбавм передбачає, що в першій половині цього року буде сповільнена активність бизнесменів, але в другій половині року економічна активність пожвавиться. На думку асистента секретаря скарбу треба, що темп економічного збільшення повинен сповільнитися, щоб припинити інфляційний тиск на економіку.

Бела Руденко — „Яка гарна дівчина", але по-російськи не співала

Ню Йорк. — Місцеве „Новое Русское Слово" з 17-го лютого ц.р. надрукувало рецензію свого співредактора Андрея Седиха на концерт Бели Руденко, що відбувся в залі Філармонії в Лінкольн Сентер в неділю, 15-го лютого. Автор одушевлений співом і красою української співачки, але жаліється, що вона „не соблазнилась" заспівати бодай кілька російських пісень для російської публіки. В рецензії дослівно сказано: „Те, що п-і Руденко є оперовою співачкою з покликання, вона доказала виконанням двох арій з „Ріґолетто" і „Травіяти" та вже особливо арією з „Наталки Полтавки". В оперових точках вона почуває себе абсолютно вільно — у неї не малий драматичний талант і чудова сценічна зовнішність. Декілька романсів Віктора Косенка вона виконала з великою і шляхетною простотою. Особливо їй вдалися „Говори, говори, я люблю тебе слухать" та „Вони стояли мовчки, і плакала вона". Також після виконання арії з „Наталки Полтавки" годі було не вигукнути: „Яка ж це гарна дівчина!" Прекрасно акомпаніювала Розалія Трохман. Багатолюдна російська публіка, яка прийшла послухати Белу Руденко, була розчарована тільки тим, що в програмі стояли речі німецькі, італійські, бразилійські, українські . . . і ні однієї російської. Нормальна річ для української співачки співати по-українському, але як може колоратурне сопрано не спокуситись „Вокалізмами" Рахманінова, або „Солов'єм" Аляб'єва?" — пише Андрей Седих у своїй рецензії.

Відбулася річна сесія Ради Митрополії УПЦ в ЗСА

Блаженніший Митрополит Іоан Теодорович

ВПреосв. Архиєпископ Мстислав Скрипник

Бавнд Брук, Н. Дж. (М. Д.) — У цьому Осередку Української Православної Церкви в ЗСА відбулась в днях 12 і 13 лютого ц. р. чергова річна Сесія Ради Митрополії, яку очолили Митрополит Іоан та Архиєпископ Мстислав. Крім Ради Митрополії в нарадах взяли участь також представники Об'єднання Православних Сестрицтв, Науково-Богословського Інституту, Шкільної Ради та члени Контрольної Комісії, які перевели річну фінансову перевірку діловодства Консисторії УПЦ за минулий рік.

Цьогорічна Сесія Ради характеризувалась далекойдучими ухвалами на дальшу розбудову і зміцнення УПЦ в ЗСА, її господарки та майна, розбудову кадрів і т. д., а також обговорюванням плянів для здійснення міцнішого поєднання цілої УПЦ у вільному світі.

Із Єпископату УПЦ, як згадано, взяли участь Митрополит Іоан та Архиєпископ Мстислав, бо Єпископ Іов, який очолює епархію нашої Церкви у Південній Америці, перебував у важливих відрядженнях між своїми парафіями, а єпископ Олександер, вийшовши недавно з лікарні, ще був недужим. Власне, після закінчення першого дня нарад наспіла трагічна вістка з Чикаґо, що Єпископ Олександер цього вечора ненадійно помер.

Пригнічені вісткою про смерть Владики Олександра,

(Закінчення на стор. 3-ій)

Й. Лисогір цієї неділі доповідатиме в Торонті про українців в Югославії

Торонто. — З Канадської Канцелярії Українського Народного Союзу інформують, що в найближчу неділю, 22-го лютого, тут в залі УНО при Коледж вулиці відбудеться о год. 7-ій вечора зібрання, на якому віцепрезидент ЗУАДК Йосип Лисогір доповідатиме про свої недавні відвідини потерпілих від землетрусу українців в Баня Луці й околиці. Доповідь буде ілюстрована зробленими ним же прозірками. Й. Лисогір, гол. предсідник УНС, разом з головним касиром УНС дир. Петром Пуцилом будуть в Торонті у зв'язку із визначеною для них та канадійського заступника гол. предсідника УНС Богдана Зорича конференцією з канадійськими асекураційними властями в справах УНСоюзу в Канаді. В неділю ввечорі до них долучиться ред. А. Драган, який в суботу візьме участь у нарадах Комітету Фонду Катедри Українознавства в Лорейн, а в неділю по полудні буде на зборах Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Клівленді. В понеділок, 23-го лютого, Й. Лисогір, П. Пуцило і А. Драган відвідають видавництво університету в Торонті для полагодження ряду справ, зв'язаних з виданням другого тому Англомовної Енциклопедії Українознавства, друк якого на пресі має початися вже в квітні цього року.

З'їзд представників і керівних органів ФКУ відбудеться цієї суботи в Лорейн

Лорейн, Огайо. — В найближчу суботу, 21-го лютого, тут у приміщеннях Українського Народного Дому о год. 2-ій по полудні відбудеться третій з черги з'їзд представників та керівних органів Фонду Катедри Українознавства. Господарем з'їзду буде місцевий представник ФКУ дир. Богдан Дейчаківський. Відкриє наради президент фонду мґр Степан Хемич. Голова Наукової Ради ФКУ та голова Професорського Комітету українських студій в Гарвардському університеті проф д-р Омелян Пріцак доповідатиме про дотеперішній розвиток і дальші перспективи тих студій в цьому престижевому американському університеті. Скарбник ФКУ інж. Орест Бедрій поінформує зібраних про можливості і перспективи збірки фондів на відкриття двох дальших катедр українських студій та створення Інституту цих студій в Гарварді, а віце-президент і організаційний референт ФКУ Богдан Тарнавський говоритиме про можливості поширення організаційної мережі ФКУ для досягнення цієї мети.

Відбулась конференція Відділів АДУК у ЗСА

Ню Йорк. — У приміщенні Дому Організацій Визвольного Фронту відбулась у суботу 14 лютого конференція представників чотирьох Відділів Асоціяції Діячів Української Культури, АДУК: з Ню Йорку, Нюарку, Філядельфії і Дітройту. Головував на конференції проф. С. Вожаківський, секретарював І. Галій. Голова нюйоркського Відділу маестро Вол. Ласовський зробив огляд діяльности за останній рік. Голова Головної Управи АДУК д-р Михайло Кушнір повідомив про запланований на травень ц. р. з'їзд членів Асоціяції. Головний редактор періодичного видання АДУК, піврічного збірника „Естафета", д-р Богдан Стебельський з Канади, поділився думками про працю над 1-им числом збірника, яка першим числом збірника, який з цікавістю оглядали присутні. Того ж вечора відбулось засідання Головної Управи АДУК з участю д-ра М. Кушніра, д-ра Б. Стебельського, письменника д-ра Ф. М. Мелешка, д-ра Є. Галамая, мистців М. Черешньовського, В. Ласовського, ред. В. Давиденка, д-ра М. Чировського,

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Інфляція, рецесія і настрої

Не В'єтнам, а інфляція стала була „числом 1" у турботах президента Ричарда Ніксона. Ніксон прийняв плян „в'єтнамізації" війни із ступневим відкликуванням американських військ з В'єтнаму не тільки з мілітарно - політичних причин і з уваги на противоєнні настрої американського суспільства, але й з уваги на внутрішню економіку Америки: 24 більйони щорічних видатків на війну створювали бюджетовий дефіцит, який був одною з головних причин інфляції. Борючись проти неї, Ніксон відкинув радикальний гамулець проти безконечної спіралі цін і платень: тимчасове заморожения їх законом, припинивши тим самим робітничі страйки в боротьбі за вищі платні. Зате, прийнявши другий засіб — сповільнення господарського „буму", себто розгону, зрівноваженням бюджету, утрудненням кредиту і наставленням суспільства на ощадність, замість розтратности, Уряд наче автоматично відкрив двері — рецесії. Бо радикальні ощадності в державному бюджеті перекреслили масу державних замовлень, особливо у важкому промислі для військових цілей, що потягло за собою зменшення продукції і зріст безробіття; трудноці в отримуванні кредиту і брак виглядів на швидку поправу ринку збуту спонукали промисловців відмовитися від запланованих поважних інвестицій; вправді приманені „сейлами", випродажем із значною знижкою цін, покупці далі заповнюють крамниці, але слово „рецесія" почало лякати маривом нової великої кризи. Тому не диво, що — як твердять фахівці з „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорту", Уряд, включно з президентом Ніксоном, стурбований тепер більше боротьбою проти рецесії, як проти інфляції. Пол МекКрекен, голова Ради президентських економічних дорадників, заявив з початком цього місяця, що він сподівається" „швидкого" злагіднення умов для отримання кредиту. Очевидно, він знав наперед, що новопризначений президентом Ніксоном голова Федеральної Ради Резерви, Артур Бирнс, прихильник „тугої" фінансової політики, свідомий також загрози рецесії і буде намагатися не допустити до неї — що він і сам заявив. Так само секретар скарбу Дейвід Кеннеді, виступивши 8 лютого ц. р. в радіотелевізійній програмі, заявив: „Думаю, що наша програма починає мати успіхи, і ми зможемо перебороти інфляцію, не спричиняючи рецесії". Але це не така певна справа, коли зважити, що від кінця другої світової війни процес економічного розвитку в Америці був чотирикратно перериваний періодами рецесій: в 1948/49, 1953/54, 1957/58 і 1960/61 рр.

Справа ускладнена зазубленням економіки й політики. Коли урядовим та господарським колам і широким верствам суспільства безумовно залежить на тому, щоб не було ані інфляції ані рецесії, то в біжучому виборчому році партійній опозиції залежить на тому, щоб Уряд і його партія мали якнайбільші трудноці. Титулярний голова Демократичної партії, кол. віце - президент Гюберт Гомфрі заявив одверто, що „справою, яка вирішить вибори в 1970 році, буде економіка". Він перестерігає своїх однопартійців, щоб не ставили на перше місце проблеми В'єтнамської війни, зрозумівши, що „в'єтнамізаційна" програма през. Ніксона знайшла в суспільстві прихильний відгук і розпружила гістеричні противоєнні настрої. Так само видатні демократичні діячі признали, що президентові Ніксонові вдалося „перехопити" від демократів багато їхніх програмових гасел і плянів. Зате інфляція, як і рецесія, хвилювали й хвилюють сірого виборця. Тому Політична Рада Демократичної партії, головою якої є Гюберт Гомфрі, рекомендує, як твердить американська преса, — проголосити як своє головне виборче гасло: „Республіканська партія є партією інфляції і рецесії".

Очевидно, такий закид має запах демагогії, але вона в деякій мірі неминуча у міжпартійному суперництві. Відомо ж, що Ф. Д. Рузвелт виграв вибори в 1932 р. внаслідок тодішньої депресії і приписав собі всю заслугу в переборенні її, дармащо більшість заходів Рузвелта були приготовані през. Гербертом Гувером. Ніксон мав теж слушність, ствердивши недавно, що він успадкував інфляцію від своїх попередників. Все одно, якщо літом і ранньою осінню цього року не з'являться виразні познаки припинення інфляції та рецесії, то марними можуть виявитись надії республіканців на побільшення свого стану посідання в обох палатах Конґресу.

РОКОВИНИ 22 СІЧНЯ У БРИТІЙСЬКОМУ ПАРЛЯМЕНТІ

Лондон (Р. Ч.). — Січневі роковини нової історії України були відзначені англійсько - українською зустріччю (коктейл парті) у приміщенні Палати Громад британського п а р ляменту. Зустріч відбулася 30 січня ц. р., а її організатором було Англо - українське Товариство ім. Мазепи в Лондоні.

Хоч зустріч відбулося в п'ятницю, тобто в день, коли багато послів виїжджають до виборчих округ, цілий ряд послів, які були запрошені на зустріч, перепросивши, що не можуть взяти в ній участь, заявили свою підтримку для Товариства. Деяких послів репрезентували їх дружини.

У зустрічі взяли участь близько 70 осіб і пройшла вона в дуже приємній і сердечній атмосфері. Знайомства, розмови й обмін думками тривали протягом двох годин. З-поміж тих, що взяли участь, слід відзначити принаймні найвидатніших людей: Партію Праці репрезентував посол, відомий приятель українців, Гю Делярґі; Консервативну Партію — один із її найбільш відомих та активних послів і один з патронів Т-ва ім. Мазепи Джон Віґ-Дейвідсон. Дипломатичний світ репрезентували: амбасадор Південного В'єтнаму Ле Нґок Чан з дружиною, а також офіційні речники всіх трьох посольств балтійських країн — В. Баліцкас від литовського, Т. Р. Озолінс від латвійського та В. Торма від естонського посольства.

З-поміж видатних британців, що прийшли на зустріч, треба згадати: Катерину МекМіллен, невістку колишнього прем'єра Британії та віце - президентку Т-ва ім. Мазепи; сера Віктора Рейкса, видатного діяча Консервативної партії, колишнього довголітнього посла і відданого приятеля українців; та Джона Джоліфа, видавця із знаного В-ва Констебл.

Науковий, дослідницький та совєтознавчий світ репрезентували: історик д-р Джон Кіп, доцент російської історії Лондонського університету; видатний совєтознавець Роберт Конквест, автор праці про депортації національностей в СССР під час війни і автор недавно в и д а н о ї (1968) капітальної праці „Великий терор", в якій присвятив він багато місця сталінським чисткам в Україні; відомий дослідник та совєтознавець, приятель українців Тібор Самуелі; совєтознавець газет „Дейлі Телеграф" і „Сандей Телеграф" Дейвід Флойд; видатний юрист Ляйонел Блох; недавній в'язень мордовських таборів Джералд Брук, який виявився дуже добре поінформованим про українських в'язнів.

На зустріч прибули також: видатна діячка альбанської громади у Британії Марія Сельма Заваляні; колишній польський амбасадор в Лондоні і видатний політик граф Едвард Рачинський; голова Українсько - польського Товариства консул Казімір Трембіцький; чільний вірменський діяч В. А. Шахбазіян з двома синами; відомий діяч грузинської громади Акакій Раміщвілі; відомий чеський діяч Йосиф Йостен, власник пресової аґенції і колишній пресовий секретар міністра закордонних справ Чехо - Словаччини Яна Масарика; секретар Білоруського Т-ва у Британії Ян Михалюк.

З українців на зустрічі були: адв. С. Онисько, голова Представництва УНРади у Британії; Вячеслав Коханівський, голова Об'єднання Українців у Британії та секретар Об'єднання Андрій Костюк; мґр А. Когут; сотн. Мих. Опаренко; д-р Роман Могильницький; Іван Тофан від Т-ва „Гуцульщина", а також українці з Манчестеру, Лестеру та Ноттінґгему.

Присутніх привітали голова Т-ва ім. Мазепи Оберон Герберт та патрон зустрічі посол Джон Биґс - Дейвідсон.

Від українців виступив з короткою промовою п. Костянтин Зеленко, яку нижче друкуємо:

„Ексцеленції! Пані МекМіллен! Пані і панове!

Я певний, що всі мої земляки - українці, як також численні представники інших с х і дньоевропейських націй, що зібралися тут, погодяться зі мною, коли скажу, що сьогоднішнє наше зібрання є для всіх нас найбільше підбадьорюючою подією.

Бо й справді, чи ж не підпідбадьорюючим і найбільше заохочуючим бачити у нинішньому світі мінливих політичних загроз, приголомшливих технологічних змін, ш в и д кого занепаду духових вартостей і загального збайдужіння — людей на високих становищах у громадському і політичному житті цієї країни, які проявляють активне зацікавлення в збереженні свободи і в поширенні демократичних вольностей на інші частини Европи, які досі позбавлені волі і незалежности. Чи ж не є підбадьорючим бачити на Британських Островах людей, які знають і усвідомлюють, що комунізм є не маленькою хмаринкою на далекому політичному обрії, а великою небезпекою і загрозою для нас усіх.

Забираючи слово з нагоди 52-ої річниці проголошення самостійности України в 1918 році, яку ми нині відзначаємо, не маю найменшого сумніву, що український народ не сприйняв комунізму добровільно у вирішальних роках 1917-1920. Ми маємо достатню кількість документів та історичних доказів, щоб довести, що Україну покорено засобами насильства, облуди, терору і збройної інтервенції.

В загальних виборах до всеросійської конституанти, що відбулися в листопаді 1917 року, большевики здобули заледве 10 відсотків голосів в Україні. У виборах до Київської міської думи комуністи здобули лише 6 мандатів із загального числа 98. Сам Ленін признався, що на Україні віддано тоді в два рази більше голосів за кандидатів українських демократичних і соціялістичних партій, ніж за тих, що були пов'язані з Москвою.

Я певний, що дослідники східньоевропейської історії погодяться зі мною, коли скажу, що тодішній український уряд, очолений загальношанованим українським істориком, професором Михайлом Грушевським, втішався великою популярністю серед українського народу і його підтримували всі верстви населення, як також національні меншості.

Томар Масарик, один з найбільших слов'янських умів за останні сто років і знаменитий знавець Росії, був глибоко переконаний в тому, що ленінський переворот знищив усі надії на европеїзацію Росії. Масарик бо уважав ленінізм продуктом російської відсталости та назадництва, а ленінську теорію революції — за примітивну і варварську.

Західній світ ще у тридцятих роках прийняв два засновки, небезпечні для його власної безпеки і для великої справи свободи — що тоталітарна індоктринація чи освіта є всемогутнім чинником в оформленні молодих умів і що розладнувати тоталітарні режими з поміччю внутрішніх зрушень чи переворотів — поза межами можливого.

Цьому заперечили події останніх 15 років. Якраз молодь стала в передовій лінії всіх реформістичних заходів, зусиль та стремлінь до змін у Польщі в 1956 і 1958 роках, в Угорщині у 1956 році і недавно в Чехо - Словаччині.

В Україні також саме молодь, що вже народилась і виросла під комунізмом, веде перед і відіграє провідну ролю в широкозакроєному протестаційному національному і інтелектуальному русі.

Звичайно, у багатьох відношеннях нинішня Україна знаходиться у важкому положенні. Але, не зважаючи на це, ми бачимо в Україні, поруч численних арештів, таємних судових розправ, заслання, дискримінації, релігійних та культурних переслідувань і русифікації, незаперечні факти не лише успішного збереження, але й справді надзвичайного посилення українських національних почувань і прагнень.

Дивлячись на розвиток в нинішній Україні, можна виразно відчути і зауважити стурбованість і неспокій режиму, який не виявляє вже тієї самопевности, що колись і який знає і відчуває, що опозиційні сили виступають проти нього не в імені минулого, а в імені майбутнього.

Якраз влаштовуючи такі зібрання як нинішнє, ми хочемо, шановні пані й панове, підбадьорити і дати підтримку поневоленим Москвою народам у їх важкій боротьбі за осягнення основних національних і людських прав, за свободу і державну самостійність, приспішуючи тим остаточну перемогу правди і справедливости на Сході Европи".

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

„Русский стал родным"

„Правда" з 5 січня ц. р. під таким заголовком повідомляла, що молодий науковець з Іраку, Аль Сааді Фуад Хамід, „захистив дисертацію в Баку, в Інституті Народів Ближчого й Середнього Сходу... Що особливо цікаве, — підкреслила „Правда", так це те, що молодий учений свою вступну промову виголосив по-російському, хоча в СССР він знаходиться недовго". Насправді ж названий учений взагалі не був у Росії, бо перебував рік у м. Баку, і студіював у Академії Наук Азербайджану. Та, не приховуючи імперської радости, „Правда" сповіщала: „Його дружина Фазіля закінчила азербайджанський університет по клясі російської мови, їх дочка Мінара вчиться в російській школі. „Російська мова стала для нас другою рідною мовою", — сказали нам гості з Іраку".

„Правді" вторують „Ізвестія". У числі з 5 січня ця газета розповідала, як у тайзі заблудились і мало не загинули в снігах, при 50 ступнях морозу, троє хлопців з сибірського народу евенків. Евенки — невеликий народ, споріднений з монголами. Їх намагалися засимілювати в царській Росії, а тепер ще більше — в „інтернаціональній". Газета назвала прізвища „трьох евенківських хлопців": Анатолій Попов, Віктор Романов і Віктор Макаров"!.. — за прізвищами вони вже стали „істинно - русскими".

Та ж сама „Правда" 50 років тому, з 4-го січня 1920 року, надрукувала листа В. Леніна, провідника російських большевиків - комуністів, у якому він писав: „Ми хочемо добровільного союзу націй, такого союзу, який не допускав би ніякого насильства однієї нації на другою".

Але В. Ленін писав ті рядки тоді, коли під совєтською владою горіла земля. В 1920 р. Україна ще палахкотіла полум'ям національних повстань, народ ще чекав на Симона Петлюру, денікінці ще мали в своїх руках Полтаву, Харків та інші міста України, а колчаківці ще стояли за Уралом. Тому й з'явився лист Леніна під назвою „Лист до робітників і селян України з приводу перемог над Денікіним", в якому той „собіратєль землі русской" і не російської пропагував „рівноправний союз" різних націй. Коли ж большевики таки перемогли і режим почав зміцнюватись, то 30 грудня 1922 року вони заговорили про „союзну державу СССР".

Нині, в час, коли й міжнародна ЮНЕСКО закликає „святкувати" 100-річчя народження Леніна, Москва відверто наступає на не російські народи, підносячи їх національну смерть на щит „вірности інтернаціоналістичній ідеї комунізму". Москві вже мало, що вона з евенків поробила Романових і Макарових. Вона бажає, щоб і молодий учений з незалежної держави Іраку Аль Сааді Фуад Хамід якнайскоріше назвав себе „Хамідовим" чи Халамідовим... Назвався комуністом — позбувайся навіть батьківського імени, але — задля зростання російського потенціялу; закінчуй український, азербайджанський чи ще якийсь університет, але російською мовою, от тоді ти — комуніст.

Як же жалюгідно мають себе почувати українські та інші закордонні „проґресисти", якщо їхніх очей не покрила остаточно московська полуда: Їхні народи винищує Москва, а вони мають вихваляти винищувача!

(юб)

Леся Лисак

ВЕЧІР І РАНОК

Вечорами, та ще й коли людина втомлена напругою праці, та ще й напругою нервів, та ще й усією тією метушнею нинішнього дня — все видається темнішим, ба навіть тінню зневірености й безнадії пригніченим. Зовсім отак як на тих зборах, що на них пішла трохи з громадських, трохи з журналістичних м і р к увань. Вельми сумно й невідрадно слухалось Джімової сповіді. Та, на щастя, після ночі, прийшов заспокоюючий ранок...

Тема зборів — руїнницьке діяння наркотиків на молодь. Мета зборів — як боротися з цим лихом. А поміж одним і другим — страхітлива Джімова розповідь.

Збори влаштував батьківський комітет однієї школи. На голову запросили суддю із суду для малолітніх. Хіба вперше „його достойність" пан суддя прийшов, щоб слухати, а не видавати присуду. Во присуд над винними — а може й при тому дуже нещасними? — вже вспіло видати само життя. Дрібка потіхи була: винуватець, той самий Джім, уже був покаяний. Але чи від цього все заподіяне зло направилося?..

Доповідей ніяких не було. Вули розповіді Джіма і трьох інших молодих людей, теж уже „навернених", яким колись здавалося, що наркотики дають розв'язку всіх їхніх проблем.

Джімова розповідь не була ні незвичайною, ні сенсаційною. У середній школі почав курити цигарки з маріхуаною, бо і товариші так робили, а він не хотів бути гіршим за них, і нових вражень прагнулося. Втечі від дійсности, від буднів, розумієте? Ну, а за якийсь час запрагнулося чогось сильнішого від „кід стафу" — дитячої розваги тобто. Прийшло бажання тих наркотиків, які вже ефектовніше діють і які приймається дожильним уколом. Джім спробував, йому сподобалося — „о, бой"! — зовсім інший світ! і ясно, що школа стала зовсім зайвою. Ясно також, що враз із тим Джім покинув батьківську хату, бо „старі наших мандрівок не розуміють". А вже хіба найясніше, що ці наркотики „для подорожей" коштують багато грошей.

Звідкіля дістати гроші? Признається, як на сповіді, навіть не соромлячись, що крав. Крав, що попало. Але й цих грошей було замало. Знайшов вигідніший спосіб, знайшов дівчину, яка теж мусіла мати гроші на наркотики. Разом замешкали, очевидно, не одружуючись. Дівчина „заробляла" старим і відомим способом, про який всі знаємо... Чи це Джіма бентежило, хвилювало? Алеж ні. Коли людина мусить мати наркотик, тоді ніщо інше не має значення... Зрештою, він її зовсім не любив, мешкали разом, бо вдвійку легше — про гроші само...

Ну, а потім народилось у них дитинча. Сліпе, цілковито здеформоване, нещасно - безнадійна калічка. Що їм було з тим трагічним створінням робити? Проста справа: небажаний тягар віддали до державного закладу для ненормальних дітей. Чи воно ще живе? Джім не знає. Де тепер мати цієї сліпої калічки - дитини? Теж не знає. Вони розійшлися, коли Джім пішов лікуватися. Він тепер підлікований, — а може й зовсім вилікуваний. Цілих два місяці не приймав наркотиків. Так, він почуває себе вже краще. Бо коли його забрали на лікування, з ним було зовсім зле: у нього кров була вже не кров, а якась брунатна рідина...

Спитав суддя, що прийшов не судити, а слухати: а яка ж причина була тому, тобто тій утечі від дійсности, тому божевіллю наркоманії?

Здвигнув плечима Джім: „Мої батьки не виявляли для мене любови". — І слухали ми засудження тих батьків — фабричних робітників. Коли він ще був вдома, вони дозволяли йому все. Давали гроші, скільки захотів. Навіть купили йому авто. „Але вони були старомодні", — вперто кидає Джім, — і вони не давали мені почуття любови". „О, мій Ти Боже!" — кидає думку темний, гнітючий вечір. — Якої любови ти, егоїстичний, бездушний хлопче, хотів? Твої батьки дали тобі, крім усього, всього добра, здорове тіло, а що ти дав своєму нещасному дитинчаті - каліці?..

І верталась я додому із обболілою від темних думок головою, із потемнілим від смутку серцем. Якщо таких Джімів стає більше й більше, то як тут надіятися на „краще майбутнє", як вірити, що завтрішній день буде ліпший від сьогоднішнього?..

Але приходить ранок, суботній ранок, вільний від праці, від метушні, від нервозної напруги. Ранок, у якому можна дозволити собі на велику приємність: піти до бібліотеки по книжки.

Заходжу. Ще нікого нема. Така добротлива тиша і така заспокоююча ясність раннього сонця крізь вікно. Навіть понурі думки про Джіма і тих інших менше болять. І так хочеться знайти якусь потіху, якусь надію, що знайдеться лік на це лихо...

І враз чую за плечима тихесенький шепіт, ніжне жебоніння, схоже на звучання таких, знаєте, жовтих курчаток, що радісно весною на подвір'ячку гомонять. Повертаю голову: ясно, що не курчатка, а два хлопчики, так може восьми - дев'яти років.

Хто це їх навчив, що у бібліотеці не годиться голосно говорити, щоб не заважати іншим, не порушувати достойності святині книжки? Хто це їм сказав, що у молодості нема кращої речі від доброї книжки? Хто це їм сказав, що мудрість доброї книжки відверне їх від жахливої мандрівки — „втечі від дійсности"?

Крадькома, щоб їх не сполошити, слідкую, які книжки вони вибирають. Бачу — поважні. Бачу книжки про двох героїв, які добро своєї батьківщини поставили вище від власного життя...

І враз стає радісно: я вірю, я надіюся, я знаю, що ці два хлопчики не підуть стежкою Джіма. Вони не будуть шукати щастя в отрУЇ. Вони знатимуть, що таке чесність. З них виростуть добрі люди, добрі громадяни.

У ясність ранку вплітається нечутна молитва: дякую Тобі, Боже, за промінь надії!

РЕЗОЛЮЦІЇ X КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

що відбувся 24-26 жовтня 1969 в Ню Йорку

(2)

г) доручає Екзекутиві УККА нав'язати контакт з американськими організаціями, які займаються обороною політичних в'язнів, звернути їхню увагу на трагічні обставини, в яких перебувають українські політичні в'язні в СССР, та організувати американську публічну опінію в їхній обороні;

ґ) згідно з потребою покликати до життя Комісію чи відбувати конференції для вивчення проблем в СССР, зокрема в Україні, основним завданням яких було б ґрунтовне досліджування культурних процесів і боротьби українців з підступним і жорстоким комуно - російським шовінізмом;

д) закликає українців у ЗСА держати духовий контакт з українським народом, пізнавати умовини його життя і форми боротьби та послідовно, перед своїми й чужими, виявляти злочинний характер російського комунізму, не забуваючи при тому, що розвал російської імперії і знищення комунізму, як знаряддя російського колоніялізму — наше першочергове політичне завдання.

3. Українські замежні землі

Ми, делеґати X Конґресу Українців в Америці, стверджуємо, що:

1. Кожний народ, а зокрема український, має повне право на державність у межах своєї етнографічної території.

2. При впорядкуванні границь у Східній і Середній Европі після другої світової війни великі частини українських історичних і етнографічних земель були відрізані від української національної території і влучені насильно до складу деяких сусідніх держав, як, наприклад, Лемківщина, Холмщина й Підляшшя до Польщі.

3. Всі ті землі, які не входять тепер до складу української національної території, є власністю українського народу і в майбутньому, коли український народ вибере собі волю і стане господарем своєї землі — ті частини української території мають бути повернені Українській Самостійній Соборній Державі.

4. Ми домагаємося, щоб українські національні меншини в усіх країнах свого поселення, в першу чергу в Польщі, Чехо - Словаччині, Румунії, Юґославії, РСФСР і інших, мали запевнені права національних меншин згідно зі статутом ОН.

Наші принципи:

4. Зовнішня політика ЗСА і Україна

1. У К К А в Америці: Наша діяльність у ЗСА випливає і спирається на таких двох основних принципах:

а) Нашим обов'язком, як американських громадян, що повинні й мусять мати належний вплив і голос у формуванні американської політики, є використовувати всі засоби, які маємо до нашого розпорядження: Конґрес ЗСА, Уряд ЗСА, пресу, радіо, телевізію, науково-дослідні установи, як університети, коледжі, дослідні осередки, церкви тощо, щоб у такий спосіб брати участь у формуванні американської політики.

б) Наше українське походження, наші українські традиції і разом із тим наше активне й безпосереднє зацікавлення ситуацією в Україні та в цілому СССР і країнах під контролею Москви, з чим в'яжуться теж студії проблем з тим сполучених, — все це каже нам займати становище щодо окремих питань, що стосуються даного простору, а разом із тим кваліфікує нас для такої дорадчої та інформаційної функції. Відповідно до цього ми бажаємо бути помічним чинником у формуванні успішної та динамічної політики Уряду ЗСА.

2. Н а ц і о н а л ь н е с а м о в и з н а ч е н н я — наріжний камінь зовнішньої політики, який виходить із засновку, що за кожним народом забезпечене право на національно-державне самовизначення, свободу і справедливість. На протязі минулих 50 років, від часу, коли Вудро Вільсон проголосив був у 1918 році свої відомі 14 точок, цей принцип був наріжним каменем зовнішньої політики ЗСА. Ні один з американських президентів не намагався цей принцип відкинути, навпаки, всі вони його постійно мали на увазі, чим було зумовлене позитивне ставлення уряду ЗСА до визвольних змагань народів Африки і Азії.

Вийняток з цього правила був, одначе, коли йдеться про відношення до СССР, що його американські політичні й державні діячі, науковці, преса та інші засоби масової комунікації постійно утотожнюють з Росією. Цим заперечується факт існування поневолених Москвою в СССР неросійських народів, чи, в кращому випадку, ідентифікується їх з якимись ближче неозначеними етнічними групами — „національними меншинами".

Проти цього постійно підіймав і підійматиме протест У к р а ї н с ь к и й Конґресовий Комітет Америки, визначаючи засаду, що принцип самовизначення повинен бути стосований теж і щодо неросійських народів у СССР, національну окремішність яких визнає формально навіть совєтський російський режим, що зафіксоване у конституції СССР.

Наші вимоги:

1. Підтримуючи змагання уряду ЗСА по лінії скріплення у світі сил миру і свободи, ми бажаємо наголосити необхідність та потребу того, щоб принцип національно-державного самовизначення був застосований до України і всіх інших поневолених Москвою народів.

2. Ми підтримуємо намагання уряду ЗСА забезпечити в усьому світі повне пошанування прав людини, а зокрема, щоб всюди знаходили практичні приміщення засади Загальної декларації прав людини і засади Чартеру ОН, а зокрема в Україні. Під цим оглядом уряд ЗСА виявив у минулому багато зрозуміння, коментуючи заяви, звернення і меморандуми УККА в цій справі.

3. УККА звертається до уряду ЗСА із закликом стосувати в практичній політиці на відтинку СССР засаду національного самовизначення. Вважаємо, що це повинно знайти вислів:

а) у визнанні, що Україна та інші поневолені в СССР нації мають право на свободу і політичну незалежність. Це своє право український народ заманіфестував, проголошуючи свою державну незалежність 22 січня 1918 року в Києві;

(Далі буде)

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО БРАТІВ У ПОТРЕБІ В ЮГОСЛАВІЇ!

ОДЯГИ, ВЗУТТЯ, НАКРИВАЛА і ХАРЧІ ПОСИЛАТИ НА АДРЕСУ:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
1213-1217 Summit Avenue
JERSEY CITY, N.J. 07307 Tel.: (201) 795-2155

ГРОШОВІ ПОЖЕРТВИ ПОСИЛАТИ НА АДРЕСУ:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5020 Old York Road
PHILADELPHIA, PA. Tel.: (215) GLadston 5-3774

ВІДБУЛАСЯ РІЧНА СЕСІЯ РАДИ МИТРОПОЛІЇ УПЦ В ЗСА

(Закінчення зі стор. 1-ої)

наради сповільнено, даючи можливість Єпископатові зробити відповідні зарядження похорону. В присутності всіх членів цієї наради відправлено ще зранку Панахиду по Владиці Олександрові в Церкві-Пам'ятнику, готуючи похороний єпископський чин на наступний тиждень.

Із одержаних звітів майна Консисторії УПЦ виявилось, що вся господарка була ведена бездоганно в межах добре збалянсованого бюджету ,який зараз по стороні розходів і приходів доходить до триста тисяч долярів річно. Майно Осередку Бавнд Бруку далі зросло, і зараз воно переступило вартість одного мільйона двісті тисяч долярів, якщо б залишати стару оцінку. Коли б все нерухоме майно розцінити по біжучих вартостях нерухомостей, то загальна посілість цього Осередку має вартість понад два мільйонів долярів. Зайво згадувати, що побільшені збірки музею Церкви-Пам'ятника мають тепер такі релігійні та культурні експонати, яким неможливо скласти ціни.

Цінним рішенням Ради було прийняття цікавого і далекойдучого пляну о. протопр. Ф. Кульчинського, що започатковує своєрідний інститут заочного навчання та поглиблення кваліфікацій священицького кадру УПЦ.

Такий заочний курс навчання — обрахований майже на 800 годин — буде обов'язковим для кандидатів на священиків, а також служитиме тим, які вважають доцільним підвищити своє знання. Над тим пляном о. Ф. Кульчинський працював уже кілька років, але тепер він переходить в реалізацію, одержуючи відповідні для цього фонди та гуртуючи співпрацівників. Репутація о. Ф. Кульчинського як ще давнього викладача Волинської Духовної Семінарії і досвідченого педагога дає запоруку успіху. Мається також на увазі, що в курсі цьому будуть використовуватись також матеріяли та викладові сили УВУ, які тепер під тим оглядом упорядковує проф. Н. Полонська-Василенко.

Чималу вагу присвячено новій московській провокації на відтинку православних церков в ЗСА. Як відомо, частина російської Церкви перейшла під юрисдикцію московського патріярха, а тепер, відкинувши ніби слово „російська" і прийнявши назву „американська", стає ядром творення цілком нового руху серед національних православних Церков з метою затерти різниці національних традицій, а вслід за цим — знищити національні православні Церкви поза межами їхніх батьківщин. Це нове твориво починає себе зручно звати „Американською Православною Церквою", а на те, щоб замилити очі і самим американцям, і вірним різних національних Церков, ця новоутворена Церква... просить від московського патріярха автокефалії. Цим вона, очевидно, думає завести ніби „американську автокефалію", яка б показувала якусь незалежність від Москви. Сам факт „надання" такої „автокефалії" московським патріярхом говорить сам за себе і вказує від кого ця нова Церква буде залежати. До речі згадати, що право надання автокефалії має лише „перший між рівними" — Вселенський Патріярх Атенагорас, а не московський, і згаданий Патріярх Атенагорас запротестував, не визнаючи „американської автокефалії".

Рада Митрополії нашої Церкви також взяла гострий курс проти цієї нової провокації, що йде по лінії національної дискримінації та нищення національних Церков при помочі „Американської Православної Церкви", викриваючи заховану політику інтернаціоналізації та далекойдучих впливів Москви в такій ситуації. На Батьківщині це робиться просто — звичайною і нахабною русифікацією, а тому, що у вільному світі це не пішло б, тоді видумуються „крайові автокефалії" типу теперішньої американської.

Обмін інформаціями виявив, що такі почування мають також православні Церкви інших національностей, а деякі з них очікують допомоги від української. Прийнято ряд важливих домовлень про можливість ширшої співпраці між Церквами інших народів в цій ділянці. Із деякими вже йдуть переговори. Слухаючи таких інформацій, чомусь видавалось, що наче б Церква-Пам'ятник виростала ще вищою. Відчувалось, що іскра національного українського православ'я може стати своєрідним вогнищем серед інших народів, як у давні часи...

Звісно, що для таких великих завдань, як також для збереження своєї національної й автокефальної Православної Церкви, необхідно далі вести посилену працю на полі дальшого зближення трьох українських православних Митрополій, яке б не закінчувалось лише молитовним об'єднанням. Практичні труднощі з Митрополією в Европі не існують з хвилиною очолення її Владикою Мстиславом. До юрисдикції европейської Митрополії належить також Австралія, а до юрисдикції Митрополії ЗСА — ціла Південна Америка. Залишається лише і виключно Митрополія в Канаді, з якою необхідно домовлятись по лінії завершення тісної співпраці.

Рада Митрополії підтримала проєкт, який свого часу виставили Митрополит Іоан й Архиєпископ Мстислав, і який останніми часами знову підносив Владика Мстислав на форумі СКВУ, щоб всі Митрополії створили постійний Собор Єпископів УПЦ у вільному світі. Висловились надії, що мимо різних перешкод — і то, до речі, зовсім не суттєвого порядку — Єпископат, Консисторія, а також широкі круги вірних канадської Митрополії УГПЦ підуть на зустріч таким пропозиціям. Визнано, що перервані свого часу розмови в цій справі між Канадою і ЗСА необхідно поновити, і Рада уповноважила своїх членів — д-ра К. Варварова та д-ра М. Данилюка розпочати заходи в цій справі. Не виключене, якщо б була згода Єпископату, Консисторії та вірних УГПЦ в Канаді, цю проблему можна б представникам американської Митрополії поставити перед Собором УГПЦ, який має відбутись влітку цього року.

Серед різних інших справ церковного порядку, Рада також розглядала деякі громадські справи, а серед них: устійнено зміст і форму організації світського сектора при УПЦ, що мав би оформитись на спеціяльному з'їзді літом цього року; після одержаних інформацій про працю СКВУ виявлено надію, що з перенесенням його Секретаріяту на терен ЗСА існуватимуть кращі умовини на співпрацю між УПЦ та СКВУ; маючи застереження до деяких внутрішніх обставин в УККА та окремих акцій, як, наприклад, невдало редагованого меморандуму УККА до Кардинала де Фюрстенберга, Рада Митрополії визнає принцип потреби існування лише одної громадської централі та буде в конструктивних діях підтримувати УККА і т. д.

В часі засідання Ради до Бавнд Бруку прибув головний предсідник УНСоюзу п. Й. Лисогір, який зараз також виконує функцію Президента СКВУ, з метою вислову свого та репрезентованих ним установ співчуття з приводу втрати Єпископа Олександра. При цій нагоді Рада подякувала йому за високу дотацію УНСоюзу, яку УПЦ одержала минулого року від УНСоюзу на свої пекучі потреби, а п. Лисогір мав нагоду поінформувати членів Ради про деякі громадські справи та свою останню поїздку до Югославії.

Серед громадських справ Рада вислухала інформації про працю різних установ, а в ділянці УНСоюзу винесла одобрення співпраці православних громад з мережею УНСоюзу та виявила надію, що соборницький дух в УНСоюзі позначатиметься ще більшими успіхами для добра Церкви й установи.

Хоч і якою болючою була ненадійна втрата Єпископа Олександра, все ж Рада, маючи на увазі, що вона не збереться надто швидко, присвятила деяку увагу дальшому поповненні єпископату УПЦ. Справа ця дебатується ще від останнього Собору, внаслідок якої висвячено Єпископа Іова, але це не може заповнити потреби УПЦ. Висловлено пропозицію до Собору Єпископів, щоб в найкоротшому часі було можливим висвятити ще не менше двох єпископів, на що Митрополит Іоан та Архиєпископ Мстислав дали свою апробату. Серед різних пропозицій під розвагу Соборові Єпископів висловлено також побажання, щоб поновити соборність УПЦ та до кандидатів на хіротонію в єпископи включити священика галицького походження і тим самим відновити традицію, яка затрачувалась після Берестейської Унії. Собор Єпископів взяв це до уваги і найближчим часом проголосить номінантів.

Рядом ухвал внутрішнього характеру закінчено Сесію Ради Митрополії.

Спільно відсвяткували 40-ліття ОУН

Оттава. — Хоч не надійшли привіти від Крайової Управи Ліґи Визволення України і від Краєвої Екзекутиви Українського Національного Об'єднання, але оттавський відділ ЛВУ і УНО спільно й по-товариському відсвяткували 14-го грудня 1969 р. 40-ліття створення Організації Українських Націоналістів. Свято відбулось у залі церкви св. Івана Хрестителя і закінчилось бенкетом. Цікаві доповіді виголосили: член КЕ УНО в Оттаві Д. Яремчук — огляд історії українського націоналістичного руху до наших днів, який підкреслив, що спільне свято відбулось заходами молодих українських націоналістів: д-р Т. Кісь, професор політичних наук в Оттавському університеті, доповідав на тему „Націоналізм — сучасне історичне явище", ствердивши, що „український націоналізм є без сумніву витвором національного ідеалу". Голови місцевих відділів, п. А. Волох від УНО та д-р М. Боровик від ЛВУ, розпочали спільне свято ОУН короткими промовами-привітами. Ініціяторами свята, як поінформувала п-ні Богданка Цмоць, журналістка з Оттави, були: Боровик, Волох, Волчанський, Жила, Криворучко, Федорович, Яремчук. Після бенкету відбулась товариська забава, на якій майстром церемонії був Л. Жила. Спільне відзначування двома фракціями ОУН 40-ліття створення Організації відбулось лише у двох місцевостях в Америці.

Кол. Воякам 1 УД УНА, Членам Братства „Броди-Лев", всім кол. Воякам та Громадянству подаємо сумну вістку, що дня 14-го лютого 1970 р. в Грацу, Австрія, після довгої і важкої недуги відійшов у Вічність на 74-му році життя наш Незабутній Душпастир

сл. п. о. ДАНИЛО ДАМ'ЯН КОВАЛЮК, ЧСВВ

кол. військовий капелян 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії, останньо українсько-катол. парох Стирії і Каринтії в Австрії, ревний опікун могил українських вояків, а зокрема вояків 1-ої УД УНА в Европі.

ПОХОРОН відбудеться 19-го лютого 1970 року в Грацу.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленій Родині складаємо сердечні вислови глибокого співчуття.

УПРАВА БРАТСТВА „БРОДИ-ЛЕВ"

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що 14-го лютого 1970 року упокоївся в Бозі на 74-му році життя наш Найдорожчий БРАТ і ШВАҐЕР

бл. п. о. ДАНИЛО ДАМ'ЯН КОВАЛЮК

військовий капелян Української Дивізії, парох Стирії і Каринтії.

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 19-го лютого 1970 року в Грацу, Австрія.

В глибокім смутку просять про молитви:

сестри: МАРІЯ і КАТЕРИНА в Україні
братова: АНАСТАСІЯ з дітьми: БОГДАНОМ, МАРУСЕЮ і ІВАСЕМ в Америці

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в п'ятницю, 13-го лютого 1970 р. по короткій і важкій недузі упокоївся в Бозі наш Найдорожчий ЧОЛОВІК і СВОЯК

бл. п. ГРИГОРІЙ ЦОГЛА

нар. у Сколім, Україна, проживши 77 років.

ПАРАСТАС в середу, 18-го лютого 1970 р. о год. 8:30 веч. в похоронному заведенні Насевичів, 109 E. Tabor Rd., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН в четвер, 19-го лютого 1970 р. о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Йосафата, а опісля на Український Католицький Цвинтар у Факс Чейсі.

В глибокому смутку:

дружина — ЮЛІЯ в Україні
Близька і дальша Родина
СТЕФАН і МАРІЯ КОВАЛИШИНИ, приятелі

Замість квітів на свіжу могилу Незабутньої Приятельки мого батьківського дому

бл. п. СТАНИСЛАВИ ЗАХАРІВ

жертвую 15.00 дол. на Український Католицький Університет у Римі.

Юрко ГАРАСИМІВ

ТУТ ЗОСЕРЕДЖУЄТЬСЯ ДОПОМОГА УКРАЇНЦЯМ В ЮҐОСЛАВІЇ

Джерсі Сити, Н. Дж. — Немає року, щоб серед українців в Америці не було „кампанії" на якусь добру і велику народну ціль. Пригадати б тільки такі могутні акції, як побудова і відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні, Світовий Конґрес Вільних Українців, Катедра Українознавства в Гарвардському Університеті та відвідини і привітання Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого. Але в суто харитативному відношенні вже давно, бо ще під час допомоги і переселення жертв другої світової війни, не було такої спонтанної і справді імпозантної акції, яка розгортається тепер для допомоги потерпілим від землетрусу українцям в Юґославії. Наявним доказом і прикладом цієї акції може послужити збірковий і висилковий осередок Злученого Українського Американського Комітету т Джерзі Сити з його екзекутивним директором Маріяном Коцем на чолі. До цього осередку тепер з усіх кінців Америки, з багатьох громад, надходять зібрані одяги і взуття. Тут їх сортується у великі скрині, обв'язується ці скрині залізними обручами, витискаються на них адреси, навантажується на троки та відвозиться до порту в Брукляні і там навантажується на юґославський корабель. Усі висилкові формальності з портовими і корабельними властями полагоджує дир. М. Коць, який рівночасно не тільки керує, але й сам особисто виконує головну частину праці при відборі і сортуванні надсиланих до осередку одягів та при їх підготові до висилки, мавши до розпорядження — на превеликий жаль — тільки дуже обмежену допомогу. Досі вже відправлено до корабля 35 великих скринь загальною вагою 130.000 фунтів. Дальших 35 скринь на таку ж вагу мають бути відправлені до порту сьогодні. Найбільшу допомогу має дир. М. Коць від пп. Романа Качмарського, Євстахія Ясеньовського, Осипа Кейса та кількох інших громадян і молоді. На цей тиждень заповіли свою допомогу пані із Союзу Українок. Місцевий парох впреп. о. декан Антін Борса доручив минулої неділі, щоб на всіх відправах закликали парафіян до праці в цьому осередку, що виконує велику місію. На фотознімках подані деякі фраґменти із відправи першого транспорту допомоги для братів в Юґославії.

Оббита залізними обручами скриня одягів готова до відправи. Дир. Маріян Коць, вибивши на ній адресу ЗУАД-Комітету та адресу Юґославського Червоного Хреста на руки голови Допомогового Комітету в Баня Луці проф. Івана Пецюха, виписує ще порядкове число.

Готову і заадресовану скриню витягає з магазину візочком п. Роман Качмарський при допомозі дир. Коця.

Десятки скринь п. Р. Качмарський підносить на вантажний автомобіль, в якому їх відбирають і складають дир. М. Коць при допомозі віце-президента ЗУАДК та гол. предсідника УНС і президента СКВУ Йосипа Лисогора, який часто відвідує цей осередок та в потребі допомагає при праці.

Навантажування автомобіля скринями, кожна з яких важить 500 фунтів, це важка праця і хвилину передишки використано для цієї спільної фотознімки тих, що працювали. Стоять (зліва): Й. Лисогір, Ірка Бура, Марійка Гавелко, дир. М. Коць, співчутливий кубинець, С. Ясеньовський та Р. Качмар.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 ave.

● **З Літературно-мистецького Клюбу в Ню Йорку** повідомляють, що в п'ятницю 20 лютого ц. р. відбудеться там Авторський вечір Лесі Лисак з нагоди появи першої її книжки оповідань „Терпкі пахощі" у видавництві „Свободи". Вступне слово виголосить і проводитиме Степан Крижанівський. Авторка читатиме свої твори, а молода піяністка з Нюарку Марта Цибик відіграє кілька творів. Після офіційної частини — відбудеться ґутірка при чаю. Початок о год. 8 веч.

У ЛЬВОВІ ВІДКРИЛИ МАҐАЗИН „УКРАЇНСЬКИЙ СУВЕНІР"

Готуючись до чергового туристичного сезону, у Львові відкрили гарно обладнаний великий маґазин „Український сувенір". Там можна купити найбільше виробів фірми „Гуцульщина": килими, різьбу по дереву, українську вишивку та ін.. Подібні крамниці будуть незабаром відкриті і в інших містах.

22-го січня в Боффало, Н. Й.

25-го січня українська громада в Боффало, об'єднана при місцевому Відділу УККА, Академією в Українськім Домі „Дніпро", відзначила роковини 22-их січнів.

Програму розпочав чоловічий Хор „Бурлаки" трьома піснями: „Гримн, гримн могутня пісне" — Верховинця, „Жовнярські похорони" — О. Маковея - Ф. Колесси і „Заспіваймо" — І. Воробкевича. Чоловічий хор „Бурлаки" Юрія Лаврівського вже 11-ий рік служить нашій громаді, і цим разом вповні вив'язався зі свого завдання.

Між піснями д-р Андрій Дякун відчитав англійською і українською мовами проклямацію посадника міста Боффало, Френка Седіти, якою проголосив він Український День.

Святочне слово виголосив о. д-р Павло Івахів. Промовець начеркнув перебіг наших визвольних змагань та вказав на шлях, яким треба нам іти, щоб сповнити заповіти 22-х січнів.

П. Неоніля Стецьків продеклямувала вірш С. Орлика „На 22 Січня". Прізвище декляматорки настільки відоме, що зайвим тут коментувати її виступ.

Пластун - юнак Адріян Цьолко відіграв скрипкове сольо Фр. Крайслера: „Сіцілі-яно". Акомпаніював йому на фортепіяні ст. пластун Богдан Чмола.

Жіночий хор „Бурлаки", теж під диригентурою Юрія Лаврівського, виконав три пісні: „Могили" — Л. Полтави - І. Недільського, „Пісню про Рідну Землю" — А. Малишка - П. Майбороди-Ю. Лаврівського та „О, вітре мій милий" — І. Писанки - С. Яремка. Жіночий хор „Бурлаки", хоч віком молодший від чоловічого, в нічому йому не уступає. На відмічення заслуговує тут ще й те, що співає в ньому поважне число молодих дівчат.

Відомий у північній частині стейту Ню Йорк соліст-тенор Бронислав Пруц із відчуттям проспівав „Думу про Нечая" Д. Січинського та „Любіть Україну" — В. Сосюри - М. Фоменка. Акомпаніювала йому п. О. Алексевич-Лавні.

На закінчення Академії збірні хори „Бурлаки" при акомпаніяменті п. Алі Мосійчук відспівали монументальний твір О. Лисяка - Ю. Лаврівського „За стрілецький звичай", написаний у 20-ту річницю постання 1-ої Української Дивізії УНА.

Мистецьке оформлення сцени виконав п. Степан Слабик.

Підготовкою Академії займався голова Екзекутиви місцевого Відділу УККА д-р Михайло Сайкевич. Уся програма стояла на високому рівні. По береги заповнена заля Українського Дому „Дніпро" дала доказ, що добре підготована і виконана програма все знайде велике число присутніх.

І. Ч.

УКРАЇНСЬКИЙ „ТЕАТР ЛЯЛЬОК" У ДІТРОЙТІ ДАЄ УСПІШНІ ВИСТАВИ

Дітройт. — Молоді українські мисткині й матері п-і Лада Прокоп і п-і Христина Юзич організували український „Театр Ляльок". У співпраці з багатьма іншими акторами-водіями, декоратором - мистцем Яремою Козаком, звукооператорами, співачкою Вірою Потапенківною та ін., цей театр з повним успіхом показав дві вистави: п'єску „До залізних стовпів" І. Винницької та інсценізовану п-і Ладою Прокоп народну казку „Рукавичка". Відбулося по дві вистави — в світличці Рідної Школи і в Школі Українознавства в Дітройті.

УКРАЇНСЬКІ ВЕЧЕРНИЦІ В БРАЗИЛІЇ

Куритиба. — Дедалі то більшої популярности між своїми земляками і між іншими етнічними групами набирають „Українські вечерниці", що їх влаштовують у більших містах українці. Щоденник „Естадо до Сан Павло" окремо відзначив „Українську Ніч" — „Нойте Украніяна", як особливо вдалу За прикладом українців, інформував тижневик „Хлібороб" ч. 41 1969 р., пішли й інші, влаштовуючи подібні вечерниці, з показом народних звичаїв та мистецьких надбань. Вже відбулись під час Третього Тижня Еміґрантів у Озаско „Бразилійська Ніч", „Японська Ніч", плянують подібні вечерниці й ін.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 20-го ЛЮТОГО 1970 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 170 Відділ о год. 6-ій веч. На річних зборах вибрано ту саму Управу Відділу, що була в минулому році. Місячні збори кожної 3-ої п'ятниці в місяці, як раніше. На зборах приймається нових членів і полагоджується всі членські справи. — Й. Зубрицький, гол., Д. Дидик, секретар, С. Микитюк, кас.

СУБОТА, 21-го ЛЮТОГО 1970 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорноморська Січ — 14-ій Відд. о год. 7-ій веч. в залі Чор. Січі при 690 Sanford Ave. На порядку: вибір делеґатів і заступників на 27 конвенцію УНС. Проситься чл. прибути та вирівняти залеглі вкладки. — В. Роговський, предс., М. Отрок, секр., Ф. Мікулинець, касир.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Т-ва Дністер — 361-ий Відд. о год. 7:30 веч. у власнім домі при 119 Аве. „А". На порядку: організаційні і фінансові звіти, плян праці, вибір 3 делеґатів та їх заступників на 27 конвенцію УНС. Проситься вирівняти чл. вкладки. — П. Кучма, предс., В. Варагура, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, Конн. Річні загальні збори Т-ва ім. през. Волошина — 414 Відд. о годині 8-ій веч. (після місійного Богослуження) в церковній залі на Джордж вул. На порядку: вибір нової Управи на 1970 р. та делеґатів на 27 конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — І. Телюк, секр.

БРІСТОЛЬ, Па. Річні збори Т-ва Просвіта — 362 Відд. о год. 7-ій веч. в Укр. Клюбі при 111 Філморе вул. На порядку: звіт Управи за 1969 р., дискусія, вибір нової Управи на 1970 р. По річних зборах відбудуться місячні, на яких буде вибір делеґата та заступника на 27 конвенцію УНС. Проситься чл. обов'язково прибути. — Петрик, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Загальні збори Т-ва Сини України — 287 Відд. о год. 4-ій по пол. в приміщенні Головної Канцелярії УНС, 81-83 Grand St. Проситься членство взяти участь. — Управа.

АСТОРІЯ, Н. Й. Збори Б-ва св. Миколая — 5-ий Відд. о год. 6:30 веч. в церковній залі при 37-09, 31 Аве. Проситься всіх членів прибути. — М. Хоманчук, секр.

ТОРОНТО, Канада. Річні загальні збори Т-ва Б. Хмельницького 418 Відд. о год. 5 по пол. при 366 Sunnyside St. На порядку: вибір Управи на 1970 р. та делеґата і заступника на 27 конвенцію УНС. Проситься членство прибути. — Управа.

НЕДІЛЯ, 22-го ЛЮТОГО 1970 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Т-ва ім. А. Гончаренка — 204 Відд. о год. 4-ій по пол. в домівці Т-ва Самопоміч — 98 2-га Аве. Крім звичайного порядку нарад, буде вибір делеґатів на 27 конвенцію УНС. — Управа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Другі річні загальні збори Т-ва О. Ольжича — 32 Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Амер. Горож. Клюбі, 847 N. Franklin St. На порядку: вибір нової Управи на 1970 р. та інші важні справи. По річних зборах відбудуться місячні, на яких буде вибір делеґата на 27 конвенцію УНС. На зборах можна вплачувати членські вкладки. — Я. Лебідь, гол., Анна Хомин, фін. секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні загальні збори Т-ва І. Франка 83 Відд., о год. 12:30 по пол. в залі Укр. Гор. Клюбу при 847 Н. Френклін вул. На порядку нарад: звіти Управи за 1969 р. та вибір нової Управи на 1970 р. Після річних зборів відбудуться місячні, на яких буде вибір 2 делеґатів та їх заступників на 27 конвенцію УНС. Проситься чл. обов'язково прибути. — М. Карбівник, гол., Ст. Гавриш, секр., І. Васюрко, гол. Контр. Комісії.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата — 217 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Амер. Клюбі при 292 Hudson Ave. На порядку: вибір делеґатів на 27 конвенцію УНС. Нова Управа на 1970 р.: К. Шевчук, предс., С. Васьків, заст., Т. Кубарич, фін. секр., В. Ковба, заст., С. Мартинюк, кас., І. Ярославський, заст., Р. Пристай, рек: секр., М. Яремчук, заст. Контр. Комісія: О. Голод, В. Дорофей, А. Задорецький. Надз. хворих: Варвара Николайко, Н. Луцишин. Прапороносці: М. Малик, В. Пригода. — Управа.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори 42 Відд. ім. Т. Шевченка точно о год 2-ій по полудні в УНДомі при 237 Hope Ave. На порядку: вибір делеґатів на 27 конвенцію УНС. Нова Управа на 1970 р.: В. Новацький, предсідник, І. Блиха, заст., П. Головачук, фін. секр., М. Михайлишин, кас., В. Марущак, рек. секр. Опік. хворих: С. Задорожний, С. Андрусишин. Прапороносці: І. Білоґан, М. Тиньо. Мужі довір'я: Й. Кашалаба, М. Коцюрко. Господар І. Хомко. Конт. Комісія: інж. Б. Чайківський, гол., проф. І. Рудакевич, М. Тижбір — члени. Нове ч. тел. фін. секр. П. Головачука — 478-8347. — В. Марущак, рек. секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні загальні збори Т-ва Дністер — 430 Відд. о год. 1:30 по пол. в залі Дому Укр. Молоді при 4949 Олд Йорк Ровд. На порядку: звіти Управи, Контр. Комісії, вибір нової Управи на 1970 р. та вибір делеґатів і їх заступників на 27 конвенцію УНС. — Д-р І. Скальчук, гол., І. Кніґніцький, секр.

ЗАПОН, Н. Дж. Річні збори Б-ва св. Арх. Михаїла — 213 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 37 Схід 23-тя вул. Є важні справи. Проситься чл. прибути. — Н. Гісь, гол., В. Козак, секр.,

ЧЕТВЕР, 26-го ЛЮТОГО 1970 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Свобода 25-ий Відд. о год. 6-ій веч. в приміщенні канцелярії Свободи при 81-83 Grand St. Після Загальних зборів відбудуться місячні з вибором делеґатів і заступників на 27 конвенцію УНС. Приявність всіх членів побажана. Управа.

СУБОТА, 28-го ЛЮТОГО 1970 р.

КЕМДЕН, Н. Дж. Ювілейні 5-і річні збори 231 Відд. ім. Кардин. Й. Сліпого о год. 6 веч. в залі укр. кат. церкви св. Михаїла при 7-ій і Фльорент вул. На порядку: звіти Управи і Контр. Комісії, дискусії, вибір нової управи на 1970 р. По зборах — перекуска. Під час зборів буде присутній гол. радний Ст. Гавриш. Проситься чл. прибути на збори. — Мгр. Ів. Бодревич, гол., М. Лялюк, секр., інж. М. Ромах, гол. К. Комісії.

СОВЄТИ РІШУЧЕ ЗАПЕРЕЧУЮТЬ, наче б вони плянували „превенційну війну" проти Комуністичного Китаю. Сергей Тихвінскій, який був членом совєтської делеґації на переговори з китайськими комуністами в Пейпінґу, запевняє на сторінках „Правди", що СССР прагнув і прагне згоди з „братнім" китайським народом та що це тільки інтриґи „імперіялістів", щоб пересварити СССР і Комуністичний Китай та вести „політику окруження" проти СССР. Совєтсько - китайські переговори в Пейпінґу — твердить західня преса — застрягли на мертвій точці.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ТАРЗАН, Ч. 6323. Дикий Кіт виявляє дальшу дію

Сотнику Дикий Коте, вождь Меду хоче знати, що ми далі будемо робити?

Мій дідо навахів роздягнув і пов'язав знахурів, що робили клопіт, як ось тут, Тарзане. Ми залишимо їх так до часу, поки насонний напій вождя Меду дозволить їм прокинутись.

Мій дідо був дуже мудрим вождем навахів. Він знав, як поводитись з тими, що робили клопіт. Я вам покажу!